

Predbežné znenie

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (šiesta komora)

z 15. novembra 2017 (*)

„Návrh na zažatie prejudiciálneho konania – Dane – Smernica 2006/112/ES – článok 168 písm. a), článok 169 písm. a), článok 214 ods. 1 písm. d) a e) a články 289 a 290 – Odpočítateľnosť dane z pridanej hodnoty (DPH) splatnej alebo zaplatenej na vstupe – Plnenia uskutočnené na výstupe v iných členských štátoch – Režim oslobodenia od dane v členskom štáte, v ktorom bolo vykonané právo na odpočítanie dane“

Vo veci C-507/16,

ktorej predmetom je návrh na zažatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Administrativen съд София/град (Správny súd Sofia, Bulharsko) z 12. septembra 2016 a doručený Súdnemu dvoru 26. septembra 2016, ktorý súvisí s konaním:

Entertainment Bulgaria System EOOD

proti

Direktor na Direkcija „Obžalvane i danovo-osiguritelna praktika“ – Sofia,

SÚDNY DVOR (šiesta komora),

v zložení: J. C. Bonichot (spravodajca), vykonávajúci funkciu predsedu šiestej komory, sudcovia S. Rodin a E. Regan,

generálny advokát: P. Mengozzi,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteňom na písomnú časť konania,

so zreteňom na pripomienky, ktoré predložili:

- Entertainment Bulgaria System EOOD, v zastúpení: S. Georgieva, splnomocnená zástupkyňa,
- Direktor na Direkcija „Obžalvane i danovo-osiguritelna praktika“ – Sofia, v zastúpení: A. Georgiev, splnomocnený zástupca,
- bulharská vláda, v zastúpení: E. Petranova a M. Georgieva, splnomocnené zástupkyne,
- Európska komisia, v zastúpení: L. Lozano Palacios a P. Mihajlova, splnomocnené zástupkyne,

so zreteňom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 168 písm. a) a b), článku 169 písm. a) a článku 214 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1), zmenenej smernicou Rady 2009/162/EÚ z 22. decembra 2009 (Ú. v. EÚ L 10, 2010, s. 14) (ďalej len „smernica 2006/112“).

2 Tento návrh bol podaný v rámci konania, ktorého účastníkmi sú Entertainment Bulgaria System EOOD (ďalej len „EBS“) a Direktor na Direkcija „Obžalvane i dan“ „no osiguritelna praktika“ – Sofija (riaditeľ riaditeľstva pre opravné prostriedky v daňovej oblasti a oblasti sociálneho zabezpečenia, Sofia, Bulharsko) vo veci dodatočného vymáhania dane, ktorým sa tomuto podniku ukladá povinnosť zaplatiť nedoplatok dane z pridanej hodnoty (DPH) a úroky z omeškania.

Právny rámec

Právo Európskej únie

3 Článok 168 smernice 2006/112 stanovuje:

„Pokiaľ ide o tovar a služby, ktoré sú použité na účely zdaniteľných transakcií zdaniteľnej osoby, táto má právo v členskom štáte, v ktorom uskutočňuje tieto transakcie, odpísať z výšky DPH, ktorú je povinná zaplatiť, tieto sumy:

a) DPH splatnú alebo zaplatenú v tomto členskom štáte za tovar, ktorý jej bol alebo bude dodaný, a za služby, ktoré jej boli alebo budú poskytnuté, inou zdaniteľnou osobou,

...“

4 Článok 169 tejto smernice stanovuje:

„Okrem odpísania dane uvedeného v článku 168 má zdaniteľná osoba právo na odpísanie DPH podľa článku 168 v prípade tovaru a služieb, ktoré sú použité na tieto účely:

a) transakcie súvisiace s činnosťami uvedenými v druhom pododseku článku 9 ods. 1 uskutočnenými mimo členského štátu, v ktorom je táto daň splatná alebo zaplatená, pri ktorých by vzniklo právo odpísať DPH, ak by boli uskutočnené na území tohto členského štátu,

...“

5 Článok 214 uvedenej smernice spresňuje:

„1. Členské štáty prijímú opatrenia potrebné na identifikovanie týchto osôb pomocou individuálneho čísla:

a) každej zdaniteľnej osoby s výnimkou osôb uvedených v článku 9 ods. 2 ktorá na ich území uskutočňuje iné dodanie tovaru alebo poskytovanie služieb, pri ktorých vzniklo právo na odpísanie dane, než je dodanie tovaru alebo poskytovanie služieb, pri ktorých DPH platí výhradne odberateľ alebo príjemca v súlade s článkami 194 až 197 a článkom 199,

...

d) každej zdaniteľnej osoby, ktorá na svojom príslušnom území prijíma služby, za ktoré je povinná platiť DPH podľa článku 196;

e) každej zdaniteľnej osoby usadenej na svojom príslušnom území, ktorá na území iného členského štátu poskytuje služby, z ktorých platí DPH výlučne príjemca podľa článku 196.

...

6 Článok 196 tejto smernice stanovuje:

„DPH platí každá zdaniteľná osoba alebo nezdaniteľná právnická osoba, ktorá je identifikovaná pre DPH, ktorej sa poskytujú služby uvedené v článku 44, ak služby poskytuje zdaniteľná osoba, ktorá nie je usadená na území členského štátu.“

7 Podľa článku 282 smernice 2006/112 sa oslobodenie od dane a odstupňované daňové výhody ustanovené v oddiele 2 tejto smernice vzťahujú na dodanie tovaru a poskytovanie služieb, ktoré uskutočňujú malé podniky.

8 Článok 287 tejto smernice stanovuje:

„Členské štáty, ktoré pristúpili po 1. januári 1978, môžu oslobodiť od dane zdaniteľné osoby, ktorých ročný obrát nie je vyšší ako ekvivalent týchto hodnôt v národnej mene pri prepočítacom kurze platnom v deň ich pristúpenia:

...

17. Bulharsko: 25 600 [eur],

...

9 Článok 289 uvedenej smernice stanovuje:

„Zdaniteľné osoby oslobodené od dane nemajú právo na odpočítanie DPH v súlade s článkami 167 až 171 a s článkami 173 až 177 a ani nesmú DPH uvádzať vo svojich faktúrach.“

10 Článok 290 smernice 2006/112 spresňuje:

„Zdaniteľné osoby, ktoré sú oprávnené na oslobodenie od dane, sa môžu rozhodnúť buď pre všeobecnú úpravu uplatňovania DPH, alebo pre zjednodušujúce pravidlá ustanovené v článku 281. V tomto prípade majú nárok na akúkoľvek odstupňovanú daňovú výhodu ustanovenú vnútroštátnymi právnymi predpismi.“

Bulharské právo

11 § 70 ods. 4 Zakon za danŭk vŭrchu dobavenata stojnost (zákon o dani z pridanej hodnoty, DV č. 63 zo 4. augusta 2006, ďalej len „ZDDS“) stanovuje, že osoba zaregistrovaná podľa § 97a ZDDS nemá právo na odpočítanie DPH na vstupe.

12 § 94 ods. 3 ZDDS stanovuje, že v prípade registrácie na účely DPH ide o povinnú alebo o dobrovoľnú registráciu.

13 § 96 ZDDS vo svojom odseku 1 spresňuje, že každá zdaniteľná osoba, ktorá dosiahla zdaniteľný obrát vo výške aspoň 50 000 bulharských levov (BGN) (približne 25 600 eur) v období nepresahujúcom dvanásť po sebe nasledujúcich mesiacov predchádzajúcich práve

prebiehajúcemu mesiacu, je povinná podať žiadosť o registráciu na účely tohto zákona v lehote štrnástich dní po skončení účtovného obdobia, v ktorom dosiahla tento obrát.

14 § 97a ZDDS stanovuje:

„1. Registrácii podľa tohto zákona podlieha každá zdaniteľná osoba usadená v tuzemsku podľa § 3 ods. 1, 5 a 6, ktorá je príjemcom služieb s miestom plnenia v tuzemsku, ktoré podliehajú dani a v prípade ktorých vzniká podľa § 82 ods. 2 daňová povinnosť na strane príjemcu.

2. Registrácii podľa tohto zákona podlieha každá zdaniteľná osoba usadená v tuzemsku podľa § 3 ods. 1, 5 a 6, ktorá poskytuje služby v zmysle § 21 ods. 2 s miestom plnenia na území iného členského štátu.

3. Zdaniteľná osoba zaregistrovaná podľa odseku 1 sa považuje tiež za zaregistrovanú podľa odseku 2 a opačne.

...“

15 Podľa § 100 ods. 1 ZDDS:

„Každá zdaniteľná osoba, ktorá nespĺňa podmienky povinnej registrácie podľa článku 96 ods. 1 má právo zaregistrovať sa podľa tohto zákona.“

16 § 113 ods. 9 ZDDS stanovuje:

„Zdaniteľné osoby, ktoré nie sú zaregistrované podľa tohto zákona alebo ktoré sú zaregistrované na základe § 97a ods. 1 a 2..., nemajú právo uvádzať DPH vo faktúrach, ktoré vystavujú.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

17 Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že EBS je spoločnosť so sídlom v Bulharsku, ktorá poskytuje služby v oblasti internetových služieb, akými sú tvorba internetových stránok, vývoj multimédií či grafický dizajn.

18 EBS bola od 21. decembra 2010 označená na účely DPH podľa § 97a ods. 2 ZDDS, ktorý stanovuje registráciu zdaniteľných osôb usadených v Bulharsku, ktoré poskytujú služby s miestom plnenia na území iného členského štátu.

19 Podľa návrhu na začatie prejudiciálneho konania EBS využívala služby, ktoré poskytovali zdaniteľné osoby usadené na území iných členských štátov než Bulharskej republiky a ktoré využívala na poskytovanie služieb v iných členských štátoch a vo Švajčiarsku.

20 EBS vykonala odpočítanie DPH za služby prijaté na vstupe v rámci režimu prenesenia daňovej povinnosti.

21 Nacionalnata agencija za prihodite (Národná agentúra pre verejné príjmy, Bulharsko) pri daňovej kontrole zistila, že EBS od 30. novembra 2013 dosahovala obrát, od ktorého už podniky nemajú nárok na oslobodenie od DPH v tomto členskom štáte a podľa vnútroštátneho práva sú povinné zaregistrovať sa na účely DPH v súlade s § 96 ods. 1 ZDDS.

22 Rozhodnutím o dodatočnom vymáhaní dane zo 16. septembra 2015 Národná agentúra pre verejné príjmy na jednej strane konštatovala, že EBS neoprávnene vykonala právo na odpočítanie DPH týkajúcej sa prijatých plnení, zaplatenej na vstupe z dôvodu, že § 70 ods. 4 ZDDS zakazuje

výkon tohto práva pre zdaniteľné osoby zaregistrované podľa § 97a ZDDS, a na druhej strane uložila EBS povinnosť zaplatiť nedoplatok DPH spolu s úrokmi z omeškania (aalej len „rozhodnutie o dodatočnom vymáhaní“).

23 Rozhodnutím z 30. novembra 2015 riaditeľ riaditeľstva pre opravné prostriedky v daňovej oblasti a oblasti sociálneho zabezpečenia v Sofii čiastočne vyhovel žiadosti o opravu rozhodnutia o dodatočnom vymáhaní, pričom sa domnieval, že zákaz odpočítať DPH splatnej alebo zaplatenej na vstupe nemožno spoločnosti EBS vytýkať do jej registrácie na účely DPH podľa § 96 ods. 1 ZDDS, ale iba do okamihu, kedy boli splnené podmienky podania žiadosti o registráciu podľa tohto ustanovenia.

24 EBS podala z dôvodu, že bola povinná zaplatiť DPH vo výške 2 094 196 BGN (približne 1 070 741 eur) zvýšenú o úroky z omeškania, návrh na zrušenie takto opraveného rozhodnutia o dodatočnom vymáhaní na Administratívny súd Sofijský grad (Správny súd Sofia, Bulharsko).

25 Uvedený súd sa pýta na zlučiteľnosť § 70 ods. 4 ZDDS so smernicou 2006/112.

26 Tvrdí, že zdaniteľné osoby zaregistrované podľa § 97a ZDDS, na ktoré sa vzťahuje § 70 ods. 4 ZDDS, hoci vo svojich faktúrach za dodania, ktoré uskutočňujú v Bulharsku, nemôžu uvádzať DPH, môžu túto daň naopak účtovať za dodania tovarov alebo poskytovanie služieb, ktorých miesto plnenia sa nachádza mimo územia tohto členského štátu. Domnieva sa, že tieto zdaniteľné osoby môžu v dôsledku toho odpočítať DPH splatnú alebo zaplatenú na vstupe za služby, ktoré im poskytli zdaniteľné osoby usadené na území iných členských štátov.

27 V tomto kontexte Administratívny súd Sofijský grad (Správny súd Sofia) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Má sa článok 214 [smernice 2006/112] vykladať v tom zmysle, že v súvislosti s právom na odpočítanie dane treba pripísať rôzny význam prípadom registrácie na účely DPH, resp. umožniť, aby členské štáty pripisovali prípadom registrácie rozdielny význam, ako je to v prípade § 97a a § 70 ods. 4 ZDDS?

2. Majú sa článok 168 písm. a) a článok 169 písm. a) smernice 2006/112 vykladať v tom zmysle, že osoba, ktorá je zaregistrovaná podľa článku 214 ods. 1 písm. e) [uvedenej] smernice, nemá žiadne právo na odpočítanie DPH, ktorú zaplatila za služby, ktoré jej poskytli zdaniteľné osoby z iných členských štátov, keď tieto služby používa na poskytovanie služieb v iných členských štátoch a ostatné hmotnoprávne a procesnoprávne podmienky výkonu práva na odpočítanie dane sú splnené?

3. Majú sa článok 168 písm. a) a článok 169 písm. a) smernice 2006/112 vykladať v tom zmysle, že umožniť existenciu takého vnútroštátneho predpisu, akým je § 70 ods. 4 ZDDS, podľa ktorého osobe zaregistrovanej na účely DPH na základe článku 214 ods. 1 písm. d) alebo e), a nie na základe článku 214 ods. 1 písm. a) smernice 2006/112, nevzniká v žiadnom prípade právo na odpočítanie DPH na vstupe?“

O prejudiciálnych otázkach

28 Svojimi tromi otázkami, ktoré treba preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či článok 168 písm. a) a článok 169 písm. a) smernice 2006/112 odporuje právna úprava členského štátu, ktorá bráni zdaniteľnej osobe usadenej na území tohto členského štátu v odpočítaní DPH splatnej alebo zaplatenej na vstupe v tomto členskom štáte za služby poskytnuté zdaniteľnými osobami usadenými v iných členských štátoch a použité na poskytnutie služieb v iných členských štátoch, než je členský štát, v ktorom je usadená táto zdaniteľná osoba, z

dôvodu, že táto osoba je zaregistrovaná na účely DPH na základe jedného alebo druhého z prípadov uvedených v článku 214 ods. 1 písm. d) a e) smernice 2006/112.

29 Na úvod treba spresniť, že článok 214 ods. 1 písm. d) a e) smernice 2006/112 sa vzťahuje na prípad, že zdaniteľná osoba je na území členského štátu príjemcom služieb, za ktoré je povinná platiť DPH podľa článku 196 tejto smernice, resp. na prípad, že zdaniteľná osoba je usadená na území členského štátu a na území iného členského štátu poskytuje služby, za ktoré je iba príjemca povinný platiť DPH podľa toho istého článku 196. Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že toto ustanovenie bolo do bulharského práva prebraté v § 97a ods. 1 a 2 ZDDS.

30 Ďalej treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora základná zásada neutrality DPH vyžaduje, aby odpočítanie DPH dlžnej alebo zaplatenej na vstupe bolo priznané, pokiaľ sú splnené hmotnoprávne požiadavky, napriek tomu, že zdaniteľné osoby nespĺnili určité formálne požiadavky (pozri rozsudok z 9. júla 2015, Salomie a Oltean, C-183/14, EU:C:2015:454, bod 58 a citovanú judikatúru).

31 Súdny dvor tiež rozhodol, že registrácia na účely DPH upravená v článku 214 smernice 2006/112 predstavuje len formálnu požiadavku na účely kontroly, ktorá nesmie spochybniť najmä právo na odpočítanie DPH, pokiaľ sú splnené hmotnoprávne podmienky vzniku tohto práva (pozri rozsudok z 9. júla 2015, Salomie a Oltean, C-183/14, EU:C:2015:454, bod 60 a citovanú judikatúru).

32 Z toho najmä vyplýva, že zdaniteľnej osobe na účely DPH nemožno brániť vo výkone jej práva na odpočítanie DPH splatnej alebo zaplatenej na vstupe z dôvodu, že pred použitím tovaru nadobudnutého v rámci jej zdaniteľnej činnosti nebola zaregistrovaná na účely DPH (pozri rozsudok z 9. júla 2015, Salomie a Oltean, C-183/14, EU:C:2015:454, bod 61 a citovanú judikatúru).

33 Z toho *a fortiori* tiež vyplýva, že vnútroštátna právna úprava nemôže zdaniteľnej osobe brániť vo výkone svojho práva na odpočítanie DPH splatnej alebo zaplatenej na vstupe z dôvodu, že je zaregistrovaná na účely DPH na základe jedného alebo druhého z prípadov uvedených v článku 214 ods. 1 písm. d) a e) smernice 2006/112.

34 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na položené otázky odpovedať, že smernica 2006/112 sa má vykladať v tom zmysle, že jej odporuje právna úprava členského štátu, ktorá zdaniteľnej osobe usadenej na území tohto členského štátu bráni v odpočítaní DPH splatnej alebo zaplatenej na vstupe v tomto členskom štáte za služby poskytnuté zdaniteľnými osobami usadenými v iných členských štátoch a použité na poskytovanie služieb v iných členských štátoch, než je členský štát, v ktorom je usadená táto zdaniteľná osoba, z dôvodu, že táto osoba je zaregistrovaná na účely dane z pridanej hodnoty na základe jedného alebo druhého z prípadov uvedených v článku 214 ods. 1 písm. d) a e) smernice 2006/112.

35 Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania však vyplýva, že je tiež možný aj iný výklad vnútroštátnej právnej úpravy.

36 Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania totiž vyplýva, že hneď, ako si EBS so zreteľom na výšku svojho obratu nemohla ďalej nárokovať oslobodenie od dane v Bulharsku, táto spoločnosť sa viac nemohla zaregistrovať na účely DPH podľa § 97a ods. 1 a 2 ZDDS, ale naopak sa na ňu musel vzťahovať režim „povinnej“ registrácie v súlade s § 96 ZDDS.

37 Zdá sa, že z toho teda vyplýva, že podľa § 97a ods. 1 a 2 ZDDS sa iba zdaniteľné osoby podliehajúce režimu oslobodenia od dane v Bulharsku môžu zaregistrovať na účely DPH.

38 Pokiaľ ide o taký prípad, čo prislúcha overiť vnútroštátnemu súdu, ktorý má jediný právomoc vykladať vnútroštátne právo, treba položené otázky preformulovať a konštatovať, že sa v podstate týkajú otázky, či článok 168 písm. a) a článok 169 písm. a) smernice 2006/112 odporuje právna úprava členského štátu, ktorá zdaniteľnej osobe usadenej na území tohto členského štátu a s nárokom na oslobodenie od dane v tomto členskom štáte bráni vo výkone práva na odpočítanie DPH splatnej alebo zaplatenej na vstupe v tomto štáte za služby poskytnuté zdaniteľnými osobami usadenými v iných členských štátoch a použité na poskytovanie služieb v iných členských štátoch, než je členský štát, v ktorom je usadená táto zdaniteľná osoba.

39 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že článok 168 písm. a) smernice 2006/112 uvádza, že pokiaľ ide o tovar a služby, ktoré sú použité na účely zdaniteľných transakcií zdaniteľnej osoby, tá má právo v členskom štáte, v ktorom uskutočňuje tieto transakcie, odpočítať z výšky DPH, ktorú je povinná zaplatiť, DPH splatnú alebo zaplatenú v tomto členskom štáte za tovar, ktorý jej bol alebo bude dodaný inou zdaniteľnou osobou, a za služby, ktoré jej boli alebo budú poskytnuté inou zdaniteľnou osobou.

40 Podnik usadený na území členského štátu, ktorý má nárok na oslobodenie od dane v tomto štáte, sa však podľa tohto ustanovenia nemôže odvolávať na právo na odpočítanie DPH splatnej alebo zaplatenej na vstupe. Článok 289 smernice 2006/112 totiž stanovuje, že zdaniteľné osoby podliehajúce tomuto oslobodeniu od dane „nemajú právo na odpočítanie DPH v súlade s článkami 167 až 171... a ani nesmú DPH uvádzať vo svojich faktúrach“.

41 Článok 169 písm. a) smernice 2006/112 navyše spresňuje, že okrem odpočítania dane uvedeného v článku 168 tejto smernice má zdaniteľná osoba právo na odpočítanie DPH v prípade tovaru a služieb, ktoré sú použité na účely transakcií súvisiacich s činnosťami uvedenými v článku 9 ods. 1 druhom pododseku tej istej smernice, ktoré sa uskutočňujú mimo členského štátu, v ktorom je táto daň splatná alebo zaplatená, pri ktorých by vzniklo právo odpočítať DPH, keby boli tieto transakcie uskutočnené v tomto členskom štáte.

42 Podľa článku 169 písm. a) smernice 2006/112 výkon práva na odpočítanie závisí od toho, či také právo existuje, ak sú všetky tieto plnenia uskutočnené v rámci toho istého členského štátu (pozri analogicky rozsudok z 22. decembra 2010, RBS Deutschland Holdings, C-277/09, EU:C:2010:810, bod 32). Súdny dvor v tejto súvislosti rozhodol, že právo na odpočítanie možno vykonať dokonca nezávisle od toho, či plnenie na výstupe v iných členských štátoch skutočne podlieha DPH (pozri tiež analogicky rozsudok z 22. decembra 2010, RBS Deutschland Holdings, C-277/09, EU:C:2010:810, bod 41).

43 Keby sa podnik s nárokom na oslobodenie od dane v Bulharsku nemohol v tomto členskom štáte odvolávať na právo na odpočítanie DPH splatnej alebo zaplatenej na vstupe za služby poskytované v tomto členskom štáte, nebola by viac splnená jedna z podmienok uvedených v článku 169 písm. a) smernice 2006/112 na využitie práva na odpočítanie DPH splatnej alebo zaplatenej na vstupe za služby poskytnuté mimo tohto členského štátu.

44 Treba teda konštatovať, že článok 168 písm. a) a článok 169 písm. a) smernice 2006/112 sa majú vykladať v tom zmysle, že im neodporuje právna úprava členského štátu, ktorá zdaniteľnej osobe usadenej na území tohto členského štátu a s nárokom na oslobodenie od dane v tomto členskom štáte bráni vo výkone práva na odpočítanie DPH splatnej alebo zaplatenej na vstupe v tomto štáte za služby poskytnuté zdaniteľnými osobami usadenými v iných členských štátoch a použité na poskytovanie služieb v iných členských štátoch, než je členský štát, v ktorom

je usadená táto zdaniteľná osoba.

45 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba na položené otázky odpovedať, že smernica 2006/112 sa má vykladať v tom zmysle, že jej odporuje právna úprava členského štátu, ktorá zdaniteľnej osobe usadenej na území tohto členského štátu bráni v odpočítaní DPH splatnej alebo zaplatenej na vstupe v tomto členskom štáte za služby poskytnuté zdaniteľnými osobami usadenými v iných členských štátoch a použité na poskytovanie služieb v iných členských štátoch, než je členský štát, v ktorom je usadená táto zdaniteľná osoba, z dôvodu, že táto osoba je zaregistrovaná na účely DPH na základe jedného alebo druhého z prípadov uvedených v článku 214 ods. 1 písm. d) a e) smernice 2006/112. Článok 168 písm. a) a článok 169 písm. a) smernice 2006/112 sa naopak majú vykladať v tom zmysle, že im neodporuje právna úprava členského štátu, ktorá zdaniteľnej osobe usadenej na území tohto členského štátu a s nárokom na oslobodenie od dane v tomto členskom štáte bráni vo výkone práva na odpočítanie DPH splatnej alebo zaplatenej na vstupe v tomto štáte za služby poskytnuté zdaniteľnými osobami usadenými v iných členských štátoch a použité na poskytovanie služieb v iných členských štátoch, než je členský štát, v ktorom je usadená táto zdaniteľná osoba.

O trovách

46 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdnym dvor (šiesta komora) rozhodol takto:

Smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty, zmenená smernicou Rady 2009/162/EÚ z 22. decembra 2009, sa má vykladať v tom zmysle, že jej odporuje právna úprava členského štátu, ktorá zdaniteľnej osobe usadenej na území tohto členského štátu bráni v odpočítaní dane z pridanej hodnoty splatnej alebo zaplatenej na vstupe v tomto členskom štáte za služby poskytnuté zdaniteľnými osobami usadenými v iných členských štátoch a použité na poskytovanie služieb v iných členských štátoch, než je členský štát, v ktorom je usadená táto zdaniteľná osoba, z dôvodu, že táto osoba je zaregistrovaná na účely dane z pridanej hodnoty na základe jedného alebo druhého z prípadov uvedených v článku 214 ods. 1 písm. d) a e) smernice 2006/112, zmenenej smernicou 2009/162. Článok 168 písm. a) a článok 169 písm. a) smernice 2006/112, zmenenej smernicou 2009/162, sa naopak majú vykladať v tom zmysle, že im neodporuje právna úprava členského štátu, ktorá zdaniteľnej osobe usadenej na území tohto členského štátu a s nárokom na oslobodenie od dane v tomto členskom štáte bráni vo výkone práva na odpočítanie dane z pridanej hodnoty splatnej alebo zaplatenej na vstupe v tomto štáte za služby poskytnuté zdaniteľnými osobami usadenými v iných členských štátoch a použité na poskytovanie služieb v iných členských štátoch, než je členský štát, v ktorom je usadená táto zdaniteľná osoba.

Podpisy

* Jazyk konania: bulharčina.